आश्चर्यं तव सौकुमार्यम्भितः क्कान्तासि येनाधुना नेत्रद्वन्द्वर्ममीलनव्यतिकरं शक्कोति ते नासितुम् ॥

अत्र स्वतःसंमिवना वस्तुना कृतपरपुरुषपरिचया स्वातासीति वस्तु व्यज्यते । तच्चाधुना क्कान्तासि, न तु पूर्व कदाचिद्पि तवैवंविषः क्कमो दृष्ट इति बोघयतोऽधुनापदस्यैवेतरपदार्थोत्कर्षादधुनापदस्यैव पदा-न्तरापेक्षया वैशिष्ट्यम् ।

'तैद्पाप्तिमहादुःखविलीनारोषपातका । तचिन्ताविपुलाह्वादक्षीणपुण्यचया तथा ।

नास्तीति दशितम् । 'विस्रव्धमन्दा' इलिप क्रचित्पाठः । आश्चर्यमदष्टपूर्वम् , येन सौकुमार्येण अभितो वहिरन्तश्च क्रान्तासि । क्रमज्ञापकमाह - नेत्रद्वन्द्वसिति। अमीलनव्यतिकरं मीलनसंपर्करहितम् । आसितं स्थातुम् । अत्रेति । वस्तना वाक्यार्थेन । ननु तादशार्थस्य वाक्यार्थव्यक्न्यत्वे वाक्यगतध्वनिरेवार्यं न तु पद्गत इलत आह—तच्चेति । तादशव्यक्तयं चेलर्थः तद्यक्त्यमधुनापदस्यैवेलन्वयः । अत्र हेतुगर्भ विशेषणमाह—अधुना क्रान्तासीत्यादिबोधयत इति । तथा च ताह-शक्रमस्य सौकुमार्यप्रयुक्तत्वे दिनान्तरेऽप्येवं स्यादतोऽधुनापदादाधुनिकक्रमहेतु-स्त्राभ इति भावः । नजु तथाप्यधुनापदस्यैवेति नियमः कथमुत्पद्यते । सं स्त्रमर्थ बोधयतां पदान्तराणामपि व्यजनायामुपकारसंभवादित्यत आह—इतरेति । अधु-नापदस्येतरपदार्थानामुत्कर्षाधानात्तस्यैव पदार्थान्तरापेक्षया वैशिष्ट्यं प्राधान्यम्। अधुनापदार्थप्राघान्येन तानद्वाक्यार्थेन तादशपदार्थान्तराणामपि परपुरुषपरिचयव्य-जकत्वम् । तथाहि—सायमिखादि । अधुनापदार्थप्रतिसंघानेन सायंतनस्रानस्य निमित्तान्तरानुसंधानप्रतिबन्धादविलम्बितमेव परपुरुषपरिचयं प्रत्याययति । एवं मलयजेनेत्यादि परपुरुषसंमोगचिह्नगोपनम्, यात इति परपुरुषसंमोगप्रतिबन्धक-प्रकाशाभावम् । विस्नव्धमित्यादि तद्देशे तत्कालिकनायकसत्त्वाभावमधुनापदार्थप्र-तिसंधानेनैव प्रसाययति । अत्रोपहास एव महावाक्यव्यक्त्यः । इदं च व्यक्त्यं तत्प्रकंषेकमिलवधेयम् ॥ स्तरःसंभविवस्तुव्यक्न्यमलंकारं पद्प्रकार्यमाह—तद्-प्राप्तीति । श्रीकृष्णाप्राप्तीखर्थः । तच्चिन्तेति । श्रीकृष्णचिन्तेखर्थः । जगतः

^{1.} अमीलनेति । न विचते मीलनस्य मुद्रणस्य व्यतिकरः पौनःपुन्येन प्रवृत्तिः संबन्धो वा यसिंस्तथामृतम् ॥

^{2.} अन्नेति । इह शब्दानां परिवृत्तिसहिष्णुत्वादर्थशक्तिमूळत्वमवसेयम् । एवमग्रिभो-दाहरणेऽपि ॥

^{3.} तदिति । तस्य अप्रास्या वियोगेन यन्महादुःखं तेन विकीनानि नष्टानि अश्वेषाणि पातकानि यस्याः सा । तथा, तस्य विन्तया ध्यानेन यो विपुलो महानाह्नाद आनन्दस्तेन क्षीणः पुण्यचयः सुकृतसमूहो यस्याः सा । निर्गत उच्छ्वासः प्राणोत्क्रमणं यस्याः सा, तस्या भावस्तत्ता तया । प्राणोत्क्रमणं विनेत्सर्थः । 'न तस्य प्राणा उत्क्रामन्तीहैव समव लीयन्ते' इति श्रुतेः ॥